

Перший спалах гострого гастроентериту зареєстровано серед учнів однієї із початкових шкіл у 1968 році в Америці. Від хворих виділено вірус, який ретельно вивчений, отримавши таксономічне положення серед вірусів під назвою Норуолк, а назва роду, до якого відноситься цей вірус – Norovirus.

Захворювання, що спричиняють норовіруси належать до хвороб шлунково-кишкового тракту небактеріальної природи, мають сезонну належність – осінньо-зимовий період. Норовірус інфікує людей будь-якого віку. Спалахи, викликані вірусом, найчастіше виникають у закритих або в напівзакритих закладах. Це – лікувальні заклади інтернатного типу для хронічно хворих дітей та дорослих, виправні заклади, гуртожитки і круїзні лайнери. Там де вірус з'явився хоча б одного разу, інфекція поширюється дуже швидко від людини до людини через інфіковану їжу, воду. У більшості випадках норовірус передавався через їжу, варто було одній інфікованій людині до неї доторкнутися.

Основними клінічними симптомами захворювання є діарея, нудота, блювота, біль у животі, слабкість, температура та в'ялість тіла. У народі цю інфекцію називають «шлунковий грип» - за її надзвичайно активне поширення в певному середовищі. У дітей в симптоматиці домінує блювання, у дорослих – діарея.

Інкубаційний період складає від 10 до 48 годин, у більшості випадків симптоми з'являються через 1-2 доби. Це, як правило, самовиліковне захворювання, але можливі ускладнення, такі як запалення шлунку, дегідратація (зневоднення) організму, приєднання бактеріальної флори. Симптоми можуть тривати кілька днів і, якщо ігнорувати і не боротися із зневодненням організму, це може мати небезпечні наслідки

для життя.

До групи ризику належать діти, люди похилого віку і пацієнти з ослабленою імунною системою.

У людини, що перехворіла, імунітет повністю не виробляється і має тимчасовий характер. Існує вроджена схильність до інфекції: люди з I групою крові хворіють частіше, ніж люди з III та IV групами крові. Отже постінфекційний імунітет короткий і не виключає повторного зараження.

Матеріалом для діагностики норовірусної інфекції є фекальні маси, які досліджуються методами полімеразно-ланцюгової реакції (ПЛР), імуноферментним аналізом (ІФА). Вірусологічна лабораторія ДУ «Черкаський обласний лабораторний центр Міністерства охорони здоров'я України» почала впровадження обстежень хворих на норовірусну інфекцію з 2017 року.

Протягом звітної періоду проведено 64 дослідження матеріалу від хворих з підозрою на норовірусну інфекцію, з позитивним результатом у 23 осіб, що складає 36%. Серед 17 обстежених контактних осіб з вогнища норовірусної інфекції позитивний результат виявлено у 8 осіб (47%).

Норовірус це простий по своїй структурі вірус, тому він надзвичайно сталий у зовнішньому середовищі, стійкий до обробки спиртом і детергентами. Швидко дезактивується шляхом нагрівання або при обробці хлоровмісними дезінфікуючими засобами. Засобів спецефічної профілактики проти норовірусної інфекції немає. Важливим в комплексі протиепідемічних заходів є виявлення та ізоляція хворих. В осередку захворювання проводять спостереження за контактними особами та інші протиепідемічні заходи, індивідуально важливо не забувати дотримуватись правил особистої гігієни. Найбільш ефективним засобом, з метою попередження поширення норовірусної інфекції, є миття рук, а як профілактика в закладах – обов'язкове щоденне вологе прибирання.

Піклуйтеся про своє здоров'я, зміцнюйте свій організм та залишайтеся бадьорими на довгі роки!

